

תת"ע 7680/02/18 - מדינת ישראל נגד יחיאל אדם

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

02 יולי 2018

תת"ע 7680-02-18 מדינת ישראל נ' יחיאל אדם

בפני כב' השופט עופר נהרי
בעניין: מאשימה מדינת ישראל

נגד
נאשם יחיאל אדם

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו נטען כי בעת שרכב על אופניים חשמליים בכיכר הבימה בת"א לא ציית הוא עפ"י הטענה להוראת שוטרת במדים שהורתה לו לעצור על מנת להפסיק ביצוע עבירה, וזאת בניגוד לתקנה 23 (א) (1) לתקנות התעבורה.

בישיבת ההקראה שהתקיימה כפר הנאשם .

הנאשם הכיר בכך שרכב על אופניים חשמליים במקום ובזמן.

הנאשם הוסיף וטען כי המשטרה " פגעה בי באגרסיביות" וכי " החשמל באותו זמן באופניים לא עבד".

הנאשם כפר בביצוע העבירה המיוחסת בתיק זה - דהיינו כפר בעבירה של אי ציות להוראת שוטר.

לנוכח הכפירה נקבע והתקיים דיון הוכחות.

מטעם המאשימה העידו בתיק זה שני עדי תביעה:

השוטר מר פאדי קויקס (ע.ת.1) אשר במסגרת עדותו הוגש דו"ח פעולה שערך (סומן ת/1)

וכן העידה השוטרת הגב' סוזנה בוטין (ע.ת.2) אשר במסגרת עדותה הוגשו המסמכים הבאים אשר ערכה: דו"ח הזמנה לדין (ת/2); דו"ח עיכוב (ת/3); ודו"ח פעולה (ת/4).

מטעם ההגנה העיד הנאשם עצמו (ע.ה.1). לא הובאו מטעם ההגנה כל עדים או ראיות אחרות.

הצדדים סיכמו בעל פה.

לאחר שנתתי את דעתי לעדויות תוך התרשמות ישירה מן העדים בפני , וכן לראיות ולסיכומי הצדדים, מסקנתי היא כי התביעה הוכיחה כנדרש את כל יסודות העבירה של אי ציות להוראת שוטר באירוע זה וכי לא קמה לנאשם כל הגנה וכי דינו לפיכך להרשעה בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום בתיק זה.

ולהלן נימוקיה המפורטים של הכרעת הדין:

ראשית ייאמר כי לא היתה מחלוקת שהנאשם נע על אופניים במתחם הבימה במקום ובזמן כפי שהודה הוא בישיבת ההקראה.

אף לא נסתר (כפי שנרשם בת/2) כי האירוע התרחש באור יום ובתנאי ראות טובים.

השוטרים (ע.ת.1 וע.ת.2) ערכו מסמכים מפורטים מאד אשר מהם - כמו גם מהתרשמותי הישירה מעדויותיהם בפני - עולה כי תצפיתם אודות המתרחש לנגד עיניהם היתה תצפית טובה.

השוטרת פרטה כי היא לבשה מדי משטרה מלאים וחבשה כובע משטרה.

למעשה גם הנאשם נאלץ להודות כי השוטרת היתה במדים.

גם השוטר היה במדים מלאים.

לא נסתר קיום קשר עין רצוף ע"י השוטרת.

השוטרת פרטה כי כאשר ראתה שהנאשם מפר את החוק בנסיעה על אופניים ברחבת הבימה הורתה לו תחילה עם סימון יד לעצור, ולכשהמשיך הנאשם למרות זאת בנסיעה על אופניו נקטה השוטרת גם בקריאה לעברו "עצור, עצור" ורק אז, בשלב הבא, כאשר ראתה שהנאשם, למרות כל אלה, איננו עוצר ואיננו מתכוון לעצור ומגיע אף עוד יותר לקירבתה ניסתה היא גם עם ידה לאחוז בידו ולעכבו כדי שיחדל מביצוע העבירה, ואולם גם אז, גם בשלב שכזה, המשיך הנאשם בנסיעה על אופניו אף עוד מרחק רב עד לצומת הרחובות דיזנגוף תרס"ט וזאת כשהשוטרת אף בלית ברירה רודפת בריצה אחריו, ורק שם, ולכשהגיע לשם השוטר לסייע לשוטרת, ורק אז, בחר הנאשם לעצור, ואז גם סירב תחילה להזדהות.

הן השוטרת והן השוטר עשו עלי רושם מהימן ומקצועי בעדותם בפני.

השוטרת אף רשמה באופן נכון ואובייקטיבי כך מסתבר, את תגובת הנאשם על אתר ולפיה טען הוא כי השוטרת קפצה

עליו; כי החשמל לא עבד באופניו; וכי תימרון כדי לא לפגוע בה לדבריו, וכי הוא (הנאשם) ידאג לדבריו שהשוטרים (ציטוט): " יעלו לקומה 13 ללשכת ראש העיר ת"א" והם (השוטרים) (ציטוט): " יקבלו שם דוחות". (כך בעיקרה תגובת הנאשם לשוטרים על אתר).

הנאשם, כך מסתבר, בחר לשלם, ובכך להודות, בעבירה בדו"ח שנרשם לו בעקבות האירוע של נהיגה על המדרכה עם אופניים אותה עת.

הנאשם התקשה אגב ליתן הסבר מדוע שילם הוא את הקנס על העבירה של נהיגת אופניים על המדרכה וזאת בה בשעה שטענתו בפני היתה שכל כיכר הבימה מותרת לנסיעת אופניים ומסומנת כך (טענה שלא נתמכה אגב בכל אישור, תצלום, או ראיה אחרת).

כאמור, הנאשם לא הביא כל ראיה תומכת בטענה זו של כביכול היתר נסיעה באופניים על מדרכה שם, וגם טען בעדותו כי לנוכח גירסת השוטרת כי יש שם תמרורים המורים על איסור הרכיבה במקום טען הנאשם כי למרות שהוא נוסע שם 20 שנים לדבריו, לא שם לב לתמרורים שכאלה (וגם, כאמור, לא צילם את המקום).

כך או כך, התיק שבפני איננו בנושא עבירה של נהיגה על מדרכה.

התיק שבפני הוא בנושא של עבירת אי ציות להוראת שוטר.

אלא שהנסיעה הבלתי חוקית על המדרכה מלמדת אותי בתיק שבפני כי לכששואל אני את עצמי איזה ענין או אינטרס היה לנאשם שלא לציית להוראת השוטרת לעצור, אזי אין לי מנוס אלא מלומר שמסתבר כי ניכר שהיה גם היה לנאשם עניין ומניע שלא לעצור ותחת זאת ולנסות להתחמק ולברוח (כדי לא לקבל דו"ח על רכיבה על המדרכה).

אלא שכאשר נכנס לתמונת המרדף גם שוטר נוסף, ניכר כי אז הבין הנאשם הנכבד (שהספיק לדבריו שלו אף להמשיך כדי עוד 25 מטרים נוספים ברכיבה ואף עד צומת דיזנגוף תרס"ט) כי כעת, לכששוטר נוסף כבר מצטרף, ניכר כי אפסו הסיכויים להוסיף ולברוח ואין ברירה אלא לעצור.

אודות פרשה זו אומר אם כך כדלקמן:

רוכב לו הנאשם על אופניים בניגוד לדין על מדרכה (ברחבת הבימה).

שוטרת - בשדה ראיה פתוח, באור יום, בראות טובה - מבחינה בו מבצע עבירה זו (בה כאמור הודה הוא ע"י תשלום הקנס) ותחילה היא מורה לו עם ידה בסימן יד, לעצור.

באותו שדה ראיה ובאותו קו ראיה צריך היה הנאשם גם להבחין בשוטרת ובהוראתה.

למרות כן, הנאשם ממשיך לנוע, ואז כבר השוטרת גם צועקת לעברו "עצור עצור".

הנאשם לא טען אגב כי הוא סובל מבעיית שמיעה, בכל הכבוד, וגם לא טען כי הוא סובל מבעיית ראייה.

אודות אף הקירבה הפיזית שהיתה בין השוטרת לנאשם תלמד, בין היתר, יכולתה של השוטרת אפילו בשלב מסוים ליצור קשר יד עם הנאשם ולנסות לעכבו ע"י אחיזה בידו (כפי שעשתה בלית ברירה כדי לנסות בכל זאת להפסיק ביצוע העבירה) וזאת לכשבחר הנאשם להתעלם לפני כן מסימן שעשתה בידה לעברו לעצור, ואח"כ גם התעלם מקריאה בקול "עצור עצור".

כאמור, באותו קו ראייה בו יכולה היתה השוטרת להבחין בנאשם ולהורות לו בסימון יד ובהמשך לכך גם בקריאה לעצור, יכול היה הנאשם וצריך היה הנאשם להבחין בה ובהוראתה.

ובמילים אחרות: בקירבה המוכחת בין השוטרת לנאשם יכול היה וצריך היה הנאשם לראות ולשמוע את סימונה והוראתה של השוטרת.

הנאשם אגב לא הביא כל ראייה (כגון תצלום) כדי לתמוך בטענתו שהשוטרת היתה מוסתרת ע"י שטח מת של צמחייה או מפלי מים.

בהמשך לכל אלה באירוע זה - הנאשם - למרות שהשוטרת היתה כבר קרוב אליו אף עד כדי נגיעה בזרועו ואף עשתה כן, ממשיך הוא בנסיעה (כדי אף עוד 25 מטרים לדבריו) וזאת כשהשוטרת רצה אחריו, ורק בהמשך (בצומת דיזנגוף תרס"ט) עת גם שוטר נוסף מצוי לעזרתה, מתכבד הנאשם לעצור, ואף אז, מסרב תחילה להזדהות.

הנאשם, בכל הכבוד, העלה שלל טענות בלתי משכנעות ולפיהן השוטרת לבשה בגדים (מדים) כהים וכי כולם בת"א לובשים לדבריו בגדים כהים, וכי, לדבריו, לא ראה הוא שיש לה אקדח ולכן לא ידע שהיא שוטרת.

המבחן של הנאשם להיות אדם שוטר או לא שוטר, כעולה מדברי הנאשם בפניו, הוא, לשיטת הנאשם, קיום או אי קיום של אקדח. (הנאשם טען כי לשוטר היה אקדח ולכן זיהה אותו כשוטר).

בכל הכבוד, לא מצאתי כל ממש בטענותיו של הנאשם.

הנאשם בחר אגב לחקור את השוטר (ע.ת.1) בחקירה נגדית קצרה ביותר (הנאשם הפנה אליו שאלה אחת בלבד) וזאת למרות שבית המשפט הסביר לנאשם את חשיבותה של חקירה נגדית.

לא מצאתי שעדות השוטר - לרבות כך שראה הוא את אינטראקציית ההתרחשות של הנאשם עם השוטרת - נסתרה כביכול במשפט זה.

לסיכום:

שהות וקירבה היתה לנאשם על אתר הן לראות את סימן היד לעצור שניתן ע"י השוטרת כלפיו, והן בהמשך לכך גם לשמוע את 'קריאתה' "עצור עצור" ולעצור.

שהות והזדמנות נוספת ברורה ומתבקשת היתה לנאשם גם להבין, ובהמשך לכך גם לעצור, עת אף ניסתה השוטרת (בקירבה כה רבה) לאחוז בזרועו. שהות ואפשרות ברורה כדי להבין שעסקין בשוטרת במדים ולעצור כהוראתה.

שהות והזדמנות ברורה היתה לנאשם, אף בהמשך לכל אלה, לחדול מלהתקדם ותחת זאת לבצע עצירה - שלא רק במרחק 25 מטרים או יותר מכך כבר רק בצומת הרחובות דיזנגוף - תרס"ט ועת שרק שוטר נוסף הצטרף, וזאת באם לפני כן בחר הנאשם שלא לעצור וזאת למרות אף ריצת השוטרת אחריהם העת הזו.

צר לי לומר, אך מה שעולה מן הראיות באירוע שבפני הוא תמונה ברורה של עבירת אי ציות להוראת שוטר.

למעשה, ובכל הכבוד לנאשם, קשה כאמור להשתחרר מן הרושם שמה שניכר שאירע כאן הוא ככל הנראה הבנת הנאשם הנכבד, אגב רכיבה על אופניו ברחבת הבימה, כי רכיבתו האסורה במיקום זה עומדת לעלות לו בדו"ח של ברירת קנס, הביאה כך ניכר ככל הנראה את הנאשם לבחור להתעלם מהוראות השוטרת כי יעצור והביאה אותו כך ניכר וככל הנראה לנסיון להתחמק מעצירה ומקבלת דו"ח באמצעות בריחה מן השוטרת שמצויה ממש מולו - ניסיון שבסופו של דבר לא צלח - ולבסוף, כבר לאחר אפילו מרדף אחריו ואחיזת זרוע, שלא להעצר אלא רק במרחק נוסף וניכר משם עת כבר סייע לשוטרת שוטר נוסף ועת כבר ניכר שלא נותרה לנאשם ברירה אלא לעצור.

כאמור - יסודות העבירה בתיק שבפני - שעניינו עבירה של אי ציות להוראת שוטר - הוכחו כדבעי.

לאור כל אלה מורשע בזאת הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

(בשולי הכרעת הדין אעיר כי הצטערתי לראות כי בעוד שהתרשמתי מהנאשם באולם המשפטים היתה כי פיסית הוא אדם גדל מידות בהרבה מהשוטרת - אולי כשני ראשים גבוה ממנה עפ"י התרשמתי - בחר הוא בנסיבות שתוארו לטעון כי היא זו שסיכנה אותו.

גם הצטערתי לראות שבעוד שמדובר לטעמי בשני שוטרים שכל "חטאם" היה בכך שעשו את מלאכתם בשמירה על בטחון הציבור במיקום זה, מצאו הם את עצמם במהלך עיכובו "מוזהרים" ע"י הנאשם כי הם יקבלו כביכול דוחות מ... ראש העיר היושב בקומה העליונה בבניין עיריית ת"א).

ניתנה היום, 02 יולי 2018, במעמד הצדדים.